

skutkovou náležitost přísnějšího přečinu a došla v něm plného trestně právního ocenění. V tom případě, že by šlo o společné vydávání, přenášení a uschovávání rozbušek s trhacími preparáty, jež podléhají zákonu o třaskavinách, byl by spáchán jen přečin podle §§ 2 a 3 zákona o třaskavinách, a to ne ve více než jen v jednom směru. Lze tudíž důsledně přičítati za společné ohrožující uschovávání rozbušek s třaskavinou, jež nepodléhá zákonu o třaskavinách, také jen řečený zvláštní těžší přečin bez souběhu s přestupkem podle § 431 tr. zák. Na tento přestupek bylo by ovšem lze samostatně uznati vedle přečinu podle §§ 2 a 3 zák. o třaskavinách, kdyby šlo o ohrožení právních statků těmito zákonnými předpisy chráněných jednak samostatným zacházením s třaskavinou, jež nepodléhá zákonu o třaskavinách (§ 431 tr. zák.), jednak samostatným zacházením s třaskavinou, jež tomuto zákonu podléhá (§ 2 zák. o třask.). Pouhý, s hlediska §§ 34, 35 a 267 tr. zák. neúčinný souběh trestních norem jest však tam, kde jde o posouzení jednotné činnosti, záležející ve společném zacházení s třaskavinami obojího způsobu proti předpisům, jež takovou společnou manipulaci zakazují. Uznáním na souběh, najmě an byl vzat za přitěžující okolnost, byl v neprospěch obžalovaných jejich čin podřaděn neprávem i pod ustanovení § 431 tr. zák., jež se na něj v souzeném případě nevztahuje, a byl takto založen zmatek podle § 281 čís. 10 tr. ř., k němuž bylo podle § 290 tr. ř. přihlédnouti u všech obžalovaných z úřední povinnosti, tuto kvalifikaci u všech obžalovaných pomínouti a znovu jim vyměřiti tresty jen za přečin podle §§ 2 a 3 zák. o třask. bez zřetele na § 267 tr. zák.

Čís. 3854.

Stíhacím návrhem ve smyslu § 530 tr. zák. je každý projev u soudu, jímž se žádá, by se určitý skutek stal předmětem soudního stíhání a by byl pachatel vzat podle § 531 tr. zák. ve vyšetřování.

Forma stíhacího návrhu jest lhostejná, avšak v návrhu musí býti určité a jasně vyslovena vůle určité účastněné osoby, vykonati právo obžaloby.

V návrhu (§ 530 tr. zák.) musí býti určité označen trestný čin, musí býti uvedeno, proč se navrhopatel považuje za osobu účastněnou a v kterém směru chce vykonávati žalobní právo.

Změna stíhacího návrhu, jeho doplnění a rozšíření jsou přípustné jen v propadné šestinedělní lhůtě § 530 tr. zák.

Nezáleží na tom, že stíhací návrh, byv v zákonné lhůtě § 530 tr. zák. podán u nepřislušného soudu, došel k příslušnému soudu teprve po uplynutí lhůty.

Pokud není přípustno stíhací návrh, podaný soukromými obžalobci jako zástupci orelské župy, rozšířiti v obžalovacím spise po lhůtě § 530 tr. zák. v tom směru, že soukromí obžalobci byli uraženi jako pořadatelé a účastníci průvodu Orlů.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1930, Zm II 128/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost soukromých obžalobců do rozsudku krajského jako kmetského soudu v Moravské Ostravě ze dne 22. listopadu 1928, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro přečin proti bezpečnosti cti podle §§ 488, 491 tr. zák. a § 1 tiskové novely.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost uplatňuje důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 9 a) — správně 9 c) — tr. ř., není však, pokud uplatňuje tento důvod, provedena po zákonu, ana se nedrží, jak by měla činiti podle § 288 čís. 3 tr. ř., v mezích zjištění nalézacího soudu, že pozastavený článek nesměřuje proti soukromým obžalobcům jakožto předákům Orelské župy a účastníkům průvodu orelského, nýbrž proti zprávě o matičním dnu v časopise »Naše S.«, a že označení sesměšňovaných »pánů z Našeho S.« je tak neurčité a povšechné, že je čtenář ani nemohl vztahovati na soukromé obžalobce. Doličujíc onen zmatek, poukazuje stížnost k tomu, že soud první stolice neměl přehlédnouti, že úplně samostatně a nezávisle na řečené tendenci byla zažalovaným článkem uražena Orelská župa, která uspořádala průvod Orlů při matičním dnu v O. — a že se soukromí obžalobci účastnili tohoto průvodu jako členové župy. Těmito vývody vytýká zmateční stížnost napadenému rozsudku zřejmým poukazem zmatečnost podle čís. 5 § 281 tr. ř., neúplnost při zjišťování aktivní legitimace soukromých obžalobců. Předslati jest, že soukromí obžalobci podali návrh na trestní stíhání obžalovaného dne 3. července 1928 jako župní funkcionáři tělocvičné jednoty Orel v O., uvádějice jen, že se pozastaveným článkem snižuje tělocvičná jednota Orel v obecném mínění a že se vydává výrokem »opelichaných Orlů . . .« ve veřejný posměch, dodávajice k tomu doslovně: »Cítíme se na cti uražení, žalujeme a navrhujeme . . .« Ve spojení s plnou mocí, — přiloženou k stíhacímu návrhu, — kterou dali soukromí obžalobci svému právnímu zástupci a kterou podepsali jednak jako starosta, jednak jako jednatel S-ské orelské župy v O., opatřivše ji i razítkem župy, jakož i vzhledem k označení soukromých obžalobců v záhlaví stíhacího návrhu, nelze tomu rozuměti jinak, než že soukromí obžalobci podali tento návrh jen jako zástupci této orelské župy. Že soukromí obžalobci jsou jako pořadatelé orelského průvodu při matiční slavnosti a jako účastníci tohoto průvodu osobně obviňováni z opovržlivých vlastností a vydávání ve veřejný posměch, není v stíhacím návrhu ze dne 3. července 1928 uvedeno. Teprve v obžalovacím spise, jenž došel k soudu dne 26. září 1928, se v obžalovací větě (» . . . uspořádali průvod Orlů«) a v důvodech (»kterého se sami jako Orli účastnili . . .«) uvádí, že pozastaveným článkem, jenž vyšel v časopisu N. O. dne 8. června 1928 a o němž soukromí obžalobci zvěděli dne 25. června 1928, jsou soukromí obžalobci obviňováni z opovržlivých vlastností a vydávání ve veřejný posměch.

Jest arci pravda, že nalézací soud nehodnotil v rozsudku okolnosti uvedené ve zmateční stížnosti, leč tím se nestal napadený rozsudek zma-

tečným podle čís. 5 § 281 tr. ř. Podle § 530 tr. zák. musí v případech, kde trestní soud může stíhati přečin nebo přestupek jen k žádosti účastněné osoby, tato osoba podati stíhací návrh do šesti neděl od doby, co o trestném činu zvěděla, jinak pozbývá stíhací právo. Stíhacím návrhem je každý projev u soudu, jímž se žádá, by se určitý skutek stal předmětem soudního stíhání a by byl pachatel vzat podle § 531 tr. zák. ve vyšetřování (srv. rozhodnutí čís. 1678 sb. n. s.). Forma stíhacího návrhu je lhostejná, avšak v návrhu musí býti určité a jasně vyslovena vůle určité účastněné osoby, vykonati právo obžaloby. Vzhledem k ustanovení § 530 tr. zák. musí však býti v návrhu určité označen trestný čin, musí býti uvedeno, proč se navrhovatel považuje za osobu účastněnou a v kterém směru chce vykonávati své obžalobní právo. V souzeném případě byl, jak již doličeno, stíhací návrh podán soukromými obžalobci jako zástupci S-ské orelské župy, tedy za tuto župu pro urážku této kolektivní osoby. Změna tohoto návrhu, jeho doplnění a rozšíření byly přípustné jen v propadné šestinedělní lhůtě § 530 tr. zák., počínající v souzeném případě podle tvrzení spisu obžalovacího dnem 23. června 1928, končící dnem 4. srpna 1928. Ježto spis obžalovací byl podán teprve dne 26. září 1928, bylo opožděným rozšíření stíhacího návrhu na přečin proti bezpečnosti cti, spáchaný tím, že zažalovaným článkem byli soukromí obžalobci jako pořadatelé průvodů Orlů při matiční slavnosti a též jako účastníci osobně obviňováni z opovržlivých vlastností a vydávání ve veřejný posměch. Vzhledem k tomu, co právě řečeno o zániku práva žalobního, nestala se soukromým obžalobcům zprošťujícím výrokem nalézacího soudu právní újma, ježto by byl obžalovaný musel býti z obžaloby zproštěn, i kdyby byla uznána aktivní legitimace soukromých obžalobců, — ovšem z jiných důvodů, totiž pro zánik práva žalobního. Bylo proto zmateční stížnost soukromých obžalobců zavrhnouti jako bezdůvodnou, pokud se týče jako po zákonu neprovedenou. Při tom se ještě podotýká, že jest nerozhodné, že stíhací návrh, byv v zákonné lhůtě § 530 tr. zák. podán u nepříslušného zemského soudu v Opavě a byv pak tímto soudem postoupen příslušnému krajskému soudu v Moravské Ostravě, došel k tomuto soudu teprve dne 5. srpna 1928, tedy po uplynutí lhůty.

Čís. 3855.

K provedení zmateční stížnosti nestačí označiti číselně důvod zmatečnosti, nýbrž jest výslovně neb alespoň zřetelným poukazem uvést skutkovou okolnost, zakládající důvod zmatečnosti (§ 285 tr. ř., § 1 čís. 2 nov. čís. 3/1878).

(Rozh. ze dne 25. dubna 1930, Zm II 286/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací odmítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 11. června 1929, pokud jím byl obža-